THE SHEPHERD OF ISRAEL

SEPTEMBER, 1934 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department VOL. XVII NO.1

"I SWORE FALSELY"

By Irving Kugler, A Jewish believer in the Lord Jesus Christ.

Will you be fair and square with me? I have been unjustly accused by some Jews, and I simply ask that you be my "jury" today while I present my case.

One letter I received reads thus: "How much are you getting a week? Do you need to be a 'meshumed' in order to make a living?" Another reads: "It's a swell world for you. Plenty to eat for you hypocrites". I do not wonder at these accusations. Until I was born again from above, I, too, could see no farther than that which is of the world, material things. Therefore, let me, I pray, tell you just how much I gained, materially and spiritually, by my confession of faith in the Lord Jesus Christ. Then, when you have heard my case, judge me.

I thank God for supplying my needs, daily, one meal at a time it would seem, so that I must and confidently look to Him for all things. It is written: "Seek ye first the kingdom of God, and his righteousness, and all these (material) things shall be added unto you." I find that the Lord Jesus never fails. He is my Saviour and my provider as well. I tried Him over and over again. In the midst of hardships and reverses I glory in Him and rejoice in His Salvation, knowing that if I suffer with Him I shall also reign with Him; knowing that by trial the faith of God becomes more precious; knowing that tribulation works patience;and knowing that the Lord chastens them that He loves and that there is greater hope ahead.

I CONFESS MY SINS

When I was converted by the Lord last year, I had a good, paying position with the government. Now it so happens that I am not an American citizen, and swore my way falsely into the Civil Service (just as many others do time and again). In addition to that -- I tell all this to my own shame but to the glory of God -- I was in my old life dishonest with people's property, and on my last job "borrowd" a bit of money from a cash box which was intrusted to me. Then Christ came into my heart; I began to study the holy Scriptures; the Holy Spirit began to convict me of sin. The Lord Jesus died for my sins, which are many, but He also gave me His Spirit to clean up my life, to purge out the old leaven that I may have a pure heart before God. And so the Lord convicted me definitely that I could not go on living a lie and worshipping Him at the same time. "But the fearful, and unbelieving, and the abominable, and murderers, and whoremongers, and sorcerers, and idolaters, AND ALL LIARS, shall have their part in the lake which burneth with fire and brimstone." (Rev. 21:8) That's what God thinks about liars.

NO EVIDENCE

No one in the government suspected me. No one can prove to the present day that I took any money. I knew it and God knew it, and I also knew that both offenses were punishable by imprisonment of two years or more. I had no money and no prospects of any other work, but God said, "go and make a clean breast of it and get the mess cleaned up". In His strength I went down to the prosecuting attorney, after resigning my job, and confessed to two or more counts of perjury and of mishandling government funds in my custody. I could have kept quiet about it all after I resigned my job, but "he that covereth his sins shall not prosper; but who so confesseth and forsaketh them shall have mercy"' What happened? The Lord saw me through without even a trial.

I thank God through Christ that He changed my heart from a lying nature to one that desires to tell the truth and be honest. That is not all God has taken out of my life; but He also took away pride, arrogance, selfishness, uncleanness, hatred, fear of man and devil, vain imagination, lust. He has made me a new creature, created unto all good works by His grace. "Old things are passed away; behold all things are become new" to me. It is not I, but Christ that lives in me, and who but the Holy Spirit can change men's hearts?

WHAT IT COST

Yes, it cost me something to accept my Lord by simple childlike faith, for no one can enter the kingdom of God unless he humbles himself as a child and believes God's promises; it cost me something, indeed, but with joy in my heart I can say with that great evangelist, Saul of Tarsus, Rabbi Saul, if you please: "Yea, doubtless, and I count all things but loss for the excellency of the knowledge of Christ Jesus my Lord."

This, my accusing friends, is what Christ, not religion, has done for me (religion, indeed, has done nothing for anyone). I am now, at the end of a hard day's work, laboring late in the night- for you, my friend, who despise me and my Lord - that perhaps the love of God the Father of all will shine into your heart and soften it and turn it from unbelief and steer you into the land of the living, because "he that heareth" the word of Christ "and believeth on HIM THAT SENT" Him into the world "shall not come into condemnation; but is passed from death into life". but while "the gift of God is eternal life" the wages "of sin is death", everlasting death. There is no other hope.

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday ——————— 8 P. M.

Every Monday ——————— 8 P. M.

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV,. JOHN SOLOMON, Missionary

CHICAGO, ILL.

153 Institute Place

MR. SOLOMON KARCH, Colporter

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

SON, REMEMBER

"There was a certain rich man, which was clothed in purple and fine linen, and fared sumptuously every day: And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate, full of sores, And desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover the dogs came and licked his sores. And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom; the rich man also died, and was buried; And in hell he lift up his eyes, being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom. And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue: for I am tormented in this flame. But Abraham said, **Son, remember** that thou in thy lifetime receivedst thy good things, and likewise Lazarus evil things: but now he is comforted, and thou art tormented. And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence to you cannot; neither can they pass to us, that would come from thence. Then he said, I pray thee therefore, father, that thou wouldest send him to my father's house: For I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment. Abraham saith unto him, They have Moses and the prophets; let them hear them. And he said, Nay, father Abraham: but if one went unto them from the dead, they will repent. And He said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead."

Luke 16:19-31

The Greeks believed that memory was only a source of great unhappiness and everlasting grief. So they taught in their mythology that there is a river of forgetfulness, the waters of Lethe, between life and the after world. From this word Lethe we get our own English word, lethal gas - gas of forgetfulness. And of course, one must admit that if memory were to haunt through eternity, many of us would indeed be in the tortures of hell.

But, Abraham told the rich man in hell, "Son, remember!" And we realize perhaps with a start, that there will be a time for remembering, when our measure of years shall have been filled in this world, and we must meet the Righteous Judge and give to Him an account of our lives.

Son, remember that Moses spoke to us of a Prophet that God would send unto us; and "whosoever will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I will require it of him." Deut. 18: 19. The Lord Jesus Christ claimed to be that Prophet. Son, what say you to this? Have you looked into it?

Son, remember that Isaiah told us, "All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all." Isa. 53:6. The Lord Jesus claimed to be that him, and He told us, "For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life." Son, what about this? Did the Lord Jesus Christ tell the truth? Have you investigated the matter?

Son, remember, that our prophet Micah told us, some 700 years before Christ, "But thou, Bethlehem Ephratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel; whose goings forth have been from old, from everlasting." Micah 5:2. The Lord Jesus Christ fulfilled this remarkable prophecy to the letter. Have you checked up on this? If not, why not? Son, do it before it is too late.

Son, remember: the Bible contains literally hundreds of astonishing testimonies and proofs of the fact that the Lord Jesus Christ is indeed and in truth the Messiah and Saviour of our people, and apart from Him we have no hope. Our space is limited so we have given only two or three. But Son, Abraham told the tortured man in hell, "if they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead!"

Son, go to the Lord Jesus Christ before it is too late, and put your heart into His keeping. Go to Him with your sins, He will forgive and forget them, and He will put into your heart such a joy and peace as you have never known before. Or, if you fail to do this, then "Son, remember" will be the words that will begin that eternity of retribution of a gnawing conscience and a Godless forever. Son, which shall it be?

BODY, OR SOUL? WHICH FIRST?

A Jew wrote us a sad letter the other day. After stating that he eagerly read The Shepherd of Israel and was helped by it, he went on to say that his inspiration was disturbed when his children came into the room, showing their tattered and torn shoes and complaining of the ridicule of their playmates. He writes further:

"How then can I speak with such children of spiritual things, when they cry for whole shoes? ....Therefore, sirs, I have come to the conviction that first comes bread then the Word of God; and in regard to the latter I can provide for them, but, alas, not the former".

"THOU FOOL!"

In the twelfth chapter of Luke's Gospel, the Lord Jesus Christ tells of a certain rich man. This man's fields brought forth so plentifully that soon there was no room where he could store his fruits. Then he said:

"This will I do: I will pull down my barns, and build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods. And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, and be merry."

He had planned quite well for himself, as he thought, but like so many today, he had planned without God. For the story goes on:

"But God said unto him, Thou fool, this night thy soul shall be required of thee; then whose shall those things be, which thou hast provided? So is he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward God."

This rich man, then, was unwise. He ignored the fact that the soul does not feed upon fruits laid up in barns, he failed to consider that he might not have long to enjoy his fruits, and "God was not in all his thoughts." Dear reader, are you making the same mistakes?

But the Bible also gave us examples of where the body is taken care of when the welfare of the soul is put first. In the seventeenth chapter of First Kings we read of Elijah's words to Ahab warning the latter of the coming drought. Then God commanded the prophet to dwell in a certain place and he would be fed.

"So he went and did according unto the word of the Lord: for he went and dwelt by the brook Cherith, that is before Jordan. And the ravens brought him bread and flesh in the morning, and bread and flesh in the evening; and he drank of the brook."

The prophet did the will of the Lord and his bodily needs were taken care of.

THE POWER TO DESTROY

The Lord Jesus Christ not only told that remarkable story concerning the young man who filled his barns with plenty and forgot God, but He also said to His disciples, "Fear not them that kill the body, but are not able to kill the soul: but rather fear Him which is able to destroy both soul and body in hell."

Now, you see, dear reader, that because God alone hath the power to destroy both body and soul, for it was He who created the body and soul, it is natural for us to expect that God would provide a way in which our bodies and souls might be saved. So important did God consider the value of our souls, that in the words of the Lord Jesus Christ, "He gave His only begotton Son, that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life." John 3:16.

Now, if God Himself placed such an incalculable value on the human soul, that He was willing to send His only begotten Son to suffer torture and agony and a shameful crucifixion, certainly, we should realize how much more important it is to look after our soul's welfare rather than the body's welfare.

And strangely enough, just as it happened in the days of Elijah, so it is happening today all over the world, that the true child of God who has accepted the Lord Jesus Christ as Saviour and Messiah, and has been born again, such a child of God finds that God does take care of his body and does supply his material needs day by day.

Which, then, shall come first in your life -- body or soul? If you choose the soul, then place your faith in the Lord Jesus Christ and His finished work on Calvary for your sins. Which shall it be NOW?

איבער די ביבעל, דאס הייליגע תנ"ך. אמאל האט מען די קינדער געלערענט דאס תנ"ך אין די פאבליק סקולס, האבען אבער אידען פראטעסטירט אנטקעגען דעם און האבען גורם געוועזען אז מען זאל גענצליך ארויסוואדפען דאס תנ"ך פון סקול, האבען מיר דער־פאר היינט א באנדע פון יונגע רויבער, ראקעטירס, גזלנים, רצחנים, האבענדיג קיין דרך ארץ פאר גאט און מענש, א דור וואס דארף זיך ניט שעמען פאר'ן דור פון נח אדער פון די אנשי סדום ר"ל.

דער טעות

שיר

פון פ. ענגלענדער

I

איבעראל אין דער וועלט אין יעהען לאנד
בלאנזשעט נעבעך דער ארעמער איד
מיט דעם וואנדער שטעקען אין דער האנד
ער קאן נישט וויטער געהן ער איז שוין מיד
ער האט די כחות דעם מוטה פארלוירען
געבליבען אויף הפקר אין'ם פרייען פעלד
די מלוכה די שעהנע היים אנגעוואוירען
ער איז א פרעמדער אין דער גרויסער וועלט
זעהסטו נישט ארוים דיין טעות איז גרוים

קארום

הער'זשע צו אידעלע, כ'האב פאר דיר א בשורה'לע
אוועק איז די לאנגע גלות נאכט
ישוע האט מיר און דיר געברענגט נחת אהן א שיעור
ער האט אונז די גאולה געבראכט
א שמחה ישועה אהן א צאהל ברכות פרייד אלע מאל
און חיי עולם דארט אמאל
דיר וועט נישט העלפען מלקות שלאגען
...ינע לאנגע תפילה זאגען
...הייליגע תורה זאגט אזוי (ישעיה א' 15)
...פרות, תשליך, פאסטען פיעל
קיין שופר בלאזען אין דער שוהל
נור אליין ישוע יתברך שמו.

2

איבעראל אין יעדער שטאדט, אין יעדערער שוהל
גיסט אויס דער איד זיין ביטערעס הערץ
אזויפיעל הייסע טרערען אין דער שטיל
קענען נישט שטילען זיין גרויסען שמערץ:
ער שמייט און באקענט וואס ער האט פארדארבען
ער וויינט און קלאפט זיך אין דער ברוסט אצינד
"על חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן"
זעהר שווער ליידען מיר פאר אונזערע זינד.
זעהסטו נישט ארוים דיין טעות איז גרוים.

3

איבעראל אין דער וועלט קאן דאך גליקליך זיין
דער ביז יעצט געפלאגטער איד
ניט מעהר קיין טרויער קיין זיפצען און געוויין
ער וועט נאר זינגען איין הללויה ליעד
קומ'זשע וואך־אויף זיי מיט אלע מענשען גלייך
קומ'זשע שטעה־אויף עס איז שוין טאג אומעטום
שטעה אויף קום צו דעם מעכטיגען קעניגרייך
פון ישוע המשיח דעם בן אלהים.
זעהסטו נישט ארוים דיין טעות איז גרוים.

גרויסע אידען

מיר שטעלען דא די ביאגראפיע פון גרויסען איד ר' אהרן בערנשטיין פון סקאלאט, גאליציע. (ביר האבען קיין בילד פון איהם.)

אין יאהר 1841 ווען אהרן איז געבוירען געווארען האט מען אין גאליציען זעהר ווייניג געלערענט פון וועלטליכע זאכען, דאס איז אין אלגעמיין בעטראכט געווען טריף און אפיקורסיש, דאגעגען אבער גמרא מיט תוספות און אנדערע פרומע ספרים האט מען געלערענט יומם ולילה.

צו יענער צייט האט אין סקאלאט געוואוינט א "גוטער איד" צו וועם עס זענען געפאהרען אסאך חסידים פון נאהענט און ווייט, צו הערען זיין תורה און זעהן פראוועז זיין חסידות. ר' אהרן'ס פאטער איז אויך געווען איינער פון רבין'ס חסידים און ער האט אוראי זיך געסטארעט אויפצוציהען זיין זוהן אין תורה ויראת שמים.

שפעטער זעהען מיר דעם יונגען בר מצוה בחור אלס גרויסען מתמיד און א בקי בש"ס ופוסקים און צוליעב דעם איז ער אויך געווארען א "חבר" צום רבין'ס אן אייניקעל.

נישט לאנג דערויף איז אבער זיין פאטער נפטר געווארען. משכילים האבען זיך צו איהם צוגעשארט און אין איהם אריינגעווארפען פונקען פון השכלה און ספקות. אונזער 17 יעהריגער יונגערמאן האט זיך גענומען צו "דייטש" און צו "מליצה", און ביז שפעט אין דער נאכט געלערענט "השכלה". דער־פאר האט מען איהם אין שטאדט שוין געהאלטען פאר אן "אפיקורס" און ער האט געמוזט עוקר זיין אזש קיין יאסי, רומעניען, וואו ער איז געווארען א לעהרער אין א אידישער שולע.

לעזענדיג פארשידענע ביכער איז ער אויך אין באריהרונג געקומען מיט'ן ברית חדשה וועלכעס ער האט איינינע מאל דורכגעלעזען און געשטודירט. דאס איז איהם בעסער געפעלען ווי די השכלה ספרים און אסאך אסאך בעסער ווי די גמרא מיט מפורשים און ער איז געווארען א מאמין בישוע המשיח בלב ונפש. צו 22 יאהר האט ער עפענטליך באקענט ישוע משיח אלס זיין משיח און גואל צדק. ווי געוועהנליך האט ער זיין לעהרער־שטעלע פארלוירען און האט עמיגרירט נאך אמעריקא וואו ער האט דורכגעמאכט א וויטערעס שטודיאום אום זיך פערטיג צו מאכען לעבודת הבורא יתברך בישוע המשיח.

ווען ער איז ארדענירט געווארען האט איהם די לאנדאנער מיסיאנס געזעלשאפט בארופען צו ווערען איהר מיסיאנער צו אידען אין ירושלים און אומ־געגענד, וואו ער האט מיט זיינע גייסטרייכע דרשות אנגעצינדען אין פילע הערצער דאס ליכט פון משיח און אין פיעלע הייזער אריינגעברענגט דעם פריעדען פון משיח.

אונזער גרויסער איד איז אויך געווען א וואזשנער ליטעראטי, ער האט פיעל בייגעטראגען אין דער צייטשריפט "עדות לישראל" און איז שפעטער גע־ווארען דער רעדאקטאר פון דער צייטשריפט "קול מבשר" וואס ער האט אנגעהאלטען פאר פינף יאהר דאן איז ער ארויפגעגאנגען אין דעם הימלישען "פניאל" זיך זעהן פנים אל פנים מיט זיין גואל צדק און עמפפאנגען די קרוין וואס איז פאר איהם געווען פארבערייט פאר זיין הייליגער אמונה אין ישוע המשיח . . .

תשליך

דער איד לויפט די זינד אבוואשען
אין זיינע אויגען איז א טרעהר
ער טרייסעלט אויס די טאשען
די זינד זאל איהם נישט פלאגען מעהר.

אלץ איז דארט און וואסער שטראם
חטאים ופשעים גאנצע פעק . . .
דאך בלייבט אויף זיין הארץ
א גרויסער שווארצער פלעק.

דער טייך רוישט, ער איז ברוגז
אוועק געהט פון מיר אידען . . .
ניט טרייסעלט אייערע קעשענעס
לאזט אב, לאזט מיר צופרידען.

ניט דאס וואסער קאן אייך העלפען
נייערט דאס בלוט פון משיח . . .
ער האט עס פארגאסען פאר אייך
שטעהט ניט, לויפט צו איהם גיך.

נור ישוע המשיח
קאן אייך באפרייען אצינד
ווייל ער האט טייער בעצאלט
פאר אלע אייערע זינד . . . (ישעיה נ"ג)

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר . . . . טעסטימאניאל

אונזערע מיסיאנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.

מר' הארי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 בענטראל עוועניו

שיקאגא, איל.

153 אינסטיטוט פלייס
מר' סאלאמאן קארטש קאלפארטער

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

ואני הוא הרועה הטוב יוחנן 10־11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

SEPTEMBER, 1934 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | VOL. XVII NO.1

אַ טראַגעדיע און קאָמעדיע צוזאַמען

דאס לויטעט עפעס ווי א פאראדאקס. א טראַגעדיע קאן דאך נישט זיין א קאמעדיע. עס איז עפעס אזוי ווי שני הפכים בנושא אחד, ווי אזוי קען דאס זיין? אבער ווען רבנים קומען זיך צוזאמען און לייגען צונויף זייערע גרויסע מחות קאן שוין אלעס געשעהן, ווייל זיי קענען אפילו דיזע צוויי ענטגעגענגעזעצטע עלעמענטען, טראגעדיע און קאמעדיע אויך צוזאמען ברייגגען אין פאלקאמענדע האַרמאָניע. מעשה שהיה איז ווי פאלגט:

די רבנים פון דער ארטהאדאקסיע אין ברוקלין, נויארק, אין דער אידישער אבטיילונג וואס הייסט וויליאמסבורג, האבען זיך געסטארעט צו באווייזען דער וועלט זייער פרומקייט און זייער חכמה. זיי האבען מאביליזירט הינטער זיך א גאנצע מחנה אידען, יונגווארג און עלטערע אידען, עפעס כמעשה מלחמה, און זענען ארויס אין די אידישע גאסען אויף א "מארטש", א דעמאנסטראציע הייסט עס. דאס איז געשעהן אין א שבת ווען אידען דארפען זיין רוהיג און האבען אן "עונג שבת". האבען דיזע פרומע אידען דאס אלעס באזייטיגט און האבען געמאכט א מארטש אין דער אידישער גאס צו דעמאנסטרירען אנטקעגען די אידען וואס האלטען שבת אפען זייערע קרעמלעך און פארקויפען זייערע סחורות אום שבת און אויך צו פראטעסטירען אנטקעגען די אידישע ווייבער וועלכע קויפען איין סחורה אין דעם הייליגען טאג פון שבת.

עס איז באלד געווארען א צוזאמענגעלויף אויף דעם בייז וואונדער און די פאליציי האבען דאס באטראכט מיט חשד. עס איז ביי זיי א כלל אז אנשטענדיגע און געזעצאכטענדע בירגער מאכען נישט קיין גאסען פראצעסיע. נישט אנדעריש נאר דאס איז עפעס א ראדיקאלע־קאמוניסטישע באנדע וואס ווילען צושטערען די ארדנונג און דעם פריעדען. קורץ, די פאליציי האבען זיך געווארפען אויף די רבנים, נעמענדיג זיי אונטער זייער שטארקען ארם און זיי אוועקגעשלעפט צום פאטראל וואגען וואס פיהרט פארברעכער אין תפיסה, אדער ווי מען זאגט ביי אונז, "אין חדר אריין". און נישט נור די פאליציי האט באגעגנט דיזע פרומע פראצעסיע מיט שפאט און ברוטאליטעט נור אויף אידען, לצים, וואס האבען קיין געפיהל פאר אידישקייט און לאכען זיך אויס פון די רבנים מיט זייער שבת, זיי האבען אויך גענעבען די רבנים א מיאוס'ען קבלת פנים.

ווי נור די רבנים זענען געקומען נישט ווייט פון זייערע פענסטער האט מען זיי אבגעפליוכעט און אבגעליאפעט מיט וואסער. אין דיזער עופדא האבען נעבעך די רבנים פארזוכט דעם טעם פון המן ווען ער האט דורכגעפיהרט מרדכי רייטענדיג אויף דעם קעניגס פערד והאבען אידישע ווייבער אויסגעגאסען זייער געשיר מיט שמוציגע וואסער אויף המן'ס קאפ. לאמיר האפען אז דאס וואסער אויף די רבנים'ס קעפ איז געוועזען ריין און אפשר אויך א רמז אז די רבנים דארפען נעבעך האבען די זריקה פון מים טהורים— "וזרקתי עליכם מים טהורים".

אט א דאס איז געוועזען א טראגעדיע און א קאמעדיע צוזאמען. דאס איז צום ערשטען מאל אז רבנים האבען זיך מורה היתר געוועזען אליין מחלל שבת זיין מיט זייער דעמאנסטראציע כדי צו פערזוכען אבצושטעלען דעם חלול שבת פון אנדערע. זיי האבען אפנים זיך אבגעלערנט א מוסר השכל פון די אידען אין תל־אביב—די איינציגע הינדערניש [illegible] געפארען אום שבת, האבען זיי אויפגעפאסט אויף די גאסען און האבען זיך געווארפען אויף די אידישע אטאמאבילען מיט שטיינער, צושעדיגענדיג די אטאמאבילען ווי אויך די אידישע פאהרערס. דאס האבען זיי געטאהן טאקע ווייבאלד זיי זענען ארויסגעקומען פון די שוהלען. היינע האט אויסגעשמידט דאס ייווערטעל, "אזוי ווי ס'יודעלט זיך אזוי [illegible] זיך". אצינד האבען די ברוקלינער רבנ[illegible] אזא פשט'ל. "אזוי ווי ס'תל־אביב'ט זיך, אזוי [illegible]וקלינט זיך". דארטען האבען די פרומע אידען [illegible]נומען צו ידי עשו און האבען געווארפען שטיינער מיט רציחה און אין ברוקלין האבען זיך די ארטאדאקסישע אידען און רבנים גענומען צו די מעשים פון די רויטע און ברוינע וואס געהען אין די גאסען דעמאנסטרירענדיג און ווייזען דעם פויסט, און נאך דערצו האבען די רבנים עס געטאהן אום סאמע שבת. זיי ווילען אז אנדערע זאלען האלטען דעם שבת הייליג און זיי אליין האבען געמאכט דעם שבת וואכעדיג וואס איז טאקע אויף א חלול שבת. אבער אחוץ דעם אלעם ברייגגען זיי גרויסען שאדען צום אידישען פאלק בכלל. אזא אונפריינדליכקייט און אונטאלעראנץ צו אייגענע ברידער שפיגעלט זיך מיאוס אב ביי אונזערע קריסטליכע שכנים. זיי דענקען און רעדען לאמור אזוי צו זאגען: "אט אפעלירען די אידען צו אונז אז באשר מען באַ־

האנדעלט זיי נישט יושר'דיג, און מען פארפאלגט זיי און זיי אליין פארפאלגען זייערע אייגענע מיט־ברידער, ווי למשל יענע אידען אין תל־אביב".

אין דעם ספר ברית חדשה, גאלאטער 6: 7, 8, געפינען מיר אט דיזע געטליכע ווערטער:

"זייט נישט פארפיהרט, גאט קאן נישט אויסגעשפעט ווערען, וואס איינער זייעט דאס וועט ער אויך שניידען, דער וואס זייעט צו זיין פלייש וועט ער פון דעם פלייש שניידען פערדארבעניש אבער דער וואס זייעט צום גייסט וועט פון גייסט שניידען דאס אייביגע לעבען".

איז עס א וואונדער אז מיר אידען האבען אזוי פיעל שונאים וואס בושעווען קעגען אונז מיט אזא שרעקליכער רציחה! ווען אידען, בעזונדערס די רבנים, וואלטען זיך לאזען פיהרען פון דעם גייסט פון ישוע המשיח וואלט די גאנצע וועלט ליעב געהאט די אידען, ווייל דאמאלס וואלט מען אין זיי געזעהן דעם שטארקען קאנטראסט צווישען זיי און די וועלטליכע מענשען. יענע זענען אנגעפילט מיט תאוות פון גוף, אבער די גלויביגע אין ישוע המשיח זענען אנגעפילט מיט'ן גייסט פון ישוע המשיח און ווערען געלייטעט און געוועלטיגט דורך דעם הייליגען גייסט וואס קומט אריין און וואוינט אין הארץ דורך אמונה אין ישוע המשיח, אזוי ווי מיר לייענען אין גאלאטער ה: 19-23—

"די ווערקע פון פלייש זענען בעקאנט, זיי זענען אומקיישונג, זנות, אומריינינקייט, יצר הרע, אב־געטעריי, כישוף, שנאה, קנאה, צארן, מחלוקת, רציחה, זויפען, פרעסען, אלע די וואס טהון אזאלכע זאכען וועלען נישט ערבען דאס קעניגרייך פון גאט — אבער די פרוכט פון גייסט איז אהבה, שמחה, שלום, געדולד, פריינדליכקייט, גוטקייט, גלויבען, זאנפטמוטיגקייט און קיישהייט".

אדרבא באדענקט אייך נאר גוט, קען אימיצער אין דער גאנצער וועלט פיינט האבען אזאלכע מענשען וואס האבען די פרוכט פון דעם גייסט? ווען די רבנים וואלטען געקומען צו יענע אידען וואס זענען מחלל שבת און וואלטען ריידען צו זיי נישט מיט תקיפות נאר מיט דעם פראדוקט וואס דער גייסט פראדוצירט—"ליעבע"—דאן וואלט מען זיי זיכער געפאלגט. אבער ליידער האבען דיזע רבנים זעהר וועניג פון יענער פרוכט, און דאדורך האבען זיי גורם געוועזען אז דאס יונגווארג האט זיך דער־ווייטערט פון רעליגיאן. די יונגע בחורים און מיידלאך ווייסען זעהר וועניג פון גאט פון ישראל, און וויפיעל וועניגער ווייסען זיי פון שבת. מען האט מיט זיי וועניג צדער נאר־נישט געלערנט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,